

ארגון רבני צ'הר
היהדות של כולנו

החברה
למתניינים
אדם - קהילה - חברה

יחד
זהות יהודית בקהילה

"לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

מגילת אסתר

לפורים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

חג פורים הוא החג הכי שמח, וגם החג הכי מאחד. הכי של כולנו.

בפורים אפשר להרגיש שאנחנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות. קוראים ביחד את הסיפור המופלא של מגילת אסתר ומתחברים זה לזה במנות שאנו שולחים איש לרעהו. אופיו של חג פורים ממחיש לנו שוב, שאנחנו תמיד איש בשביל רעהו בכל זמן ובכל מקום.

זה גם הערך שמלווה את הפעילות של 'יחד מבית רשת אור תורה סטון' ו'ארגון רבני צ'הר'. שני הארגונים עוסקים בחיזוק הזהות היהודית ובחיבור למורשת תוך דיאלוג מתמיד של כל חלקי החברה היהודית. 'צ'הר' ו'אור תורה סטון' חברו יחד לפרויקט קריאת המגילה כדי להגיע לאנשים רבים ככל האפשר, המעוניינים לחוות יחדיו את שמחת החג וערכיו.

אנחנו שמחים שבאתם גם אתם לחגוג איתנו את חג הפורים ולהיות חלק מחוויה משמעותית של שמחה ואחדות

לזכרם של ברנרד ומאי בלומנטל

שמרו את התאריך

יום חמישי
ה' סיון 28.5.20
תיקון ליל שבועות
לכולם

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה. בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמיים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחייו היוו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד. הוא האמין בדבקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינינו כיהודים מאלו המפרידים בינינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות. בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסוקה שהנאתו הגדולה ביותר הייתה בלבות בחיק הקרובים החשובים לו.

ייחודו של פורים

- החג נחוג בזכות תושייתה של אסתר המלכה
- זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים: הרוב חוגגים ב"ד באדר ובערים שהיו מוקפות חומה בזמן יהושע בן נון, חוגגים בט"ו אדר
- בסיפור המגילה ניתן לראות את החשיבות של אחדות העם בעתות צרה, מרכזיות השמחה בחייו כחיידים וכעם, והצורך לומר תודה על ניסים ונפלאות - גלויים ונסתרים - שפוקדים את חייו.
- רעיון נוסף שמתגלה במגילה הוא שמאחורי כל השתלשלות הסיפור עומד ה' בצורה נסתרת. שמו של ה' אינו מופיע במגילה כלל, אך הוא שוזר את עלילות החיים מאחורי הקלעים

לזכרו של ברנרד ומאי בלומנטל

מיי וברנרד בלומנטל ז"ל, יזכרו בזכות מעשי החסד שלהם, נדיבותם, והשפעתם החיובית על אחרים. יהודים וציונים גאים, הם היו נאמנים לקהילה היהודית ולמדינת ישראל. תכונות אלו באו לידי ביטוי כבר בתרומתו של ברנרד את מדיו ואת ציודו הצבאי משירותו בצבא ארה"ב לקרובי משפחה בישראל לשימוש במלחמת העצמאות. מאוחר יותר, כפטרון של מכון וינגייט, הוא תרם ציוד שיקומי לחיילי צה"ל שנפצעו במהלך מלחמת ששת הימים. מיי הייתה אישה בעלת עוצמה פנימית ורגישות, שהקימה בית המושתת על תורה, מצוות, ומעשים טובים. הקשר שלה לישראל התבטא כבר בשנות ה-30 של המאה הקודמת, כאשר אספה תרומות לקרן קיימת ברחובות ניו יורק. שנים אחרי כן המשיכה את פועלה כפטרונית של מוסדות אמ"ת בארץ. ברנרד ומיי היו שותפים בנפש; שני לבבות שפעמו כאחד. יחד תמכו במטרות יהודיות רבות בארה"ב ובישראל על בסיס מחויבותם הבלתי מעורערת להבטחת מנהיגות חזקה לעתיד העם היהודי. יהי זכרום ברוך.

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. ב בימים, ההם--בשבת המלך אחשורוש, על פסא מלכותו, אשר בשושן הבירה. ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בן-צער, גנת ביתן המלך, ו חור כרפס ותכלת, אחוז בתכלי-בוץ וארגמן, על-גילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על ריצפת בהט-ושש--וירד וסחרת. ז והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, ביד המלך. ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר למלך אחשורוש. י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בנתא חרבונא בגתא ואבגתא, ותר וברכס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אחשורוש. יא להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא. יב ותמאן המלכה ושתי,

נעים להכיר: אחשוורוש

משתה מצומצם הכנסה למקומיים בלבד

גם לנשים מגיע משתה

אחשוורוש דורש מהמלכה ושתי להאיע ולהראות לכולם מי הכי יפה בעיר ושתי מסרבת - קץ השובנזם

התעצות מלכות דתופה - מה עושים!?

גור הדין על ושות: הדתה בגין פגיעה בכבוד המלך

המלך מתחרט על סילוק ושתי ומכריז על תמרות מלכת היופי

נעים להכיר: מרדכי ואסתר

לבוא בדבר המלך, אשר ביד הסריסים; ויקצר המלך מאד, וחמתו בערה בו. ט ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים: פי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. י והקרוב אליו, פרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. טו כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד, הסריסים. טז ויאמר מומכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתי המלכה: פי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש. יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה. יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, ביוון וקצר. יט אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ופתב בדתי פרס ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתי, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. כ וגשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול ועד-קטן. כא וייטב, הדבר בעיני המלך והשרים; ויעש המלך, בדבר ממוכן. כב וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה פכתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו. (ס)

פרק ב

א אחה הדברים האלה, בשך, חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. ב ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערוֹת בתולות, טובות מראה. ג ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סרים המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקיהן. ד והנערה, אשר יטיב בעיני המלך--תמלך, תחת ושתי; וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן. (ס) ה איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגולה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. ז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-

הידעת?

"משלו חנוך איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשוורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, טז) משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה. בטבענו אנו אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שככל שנקבל יותר, נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח והתחבר לאחר.

חגול לאיונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאיונים, הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת. שעת אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו להיות שמח

אסתר נלקחה לתמרות ושומרת על זכות השתיקה בנוגע למוצאה

הפתעה! אסתר היא הזוכה בתמרות! עוד משתה, והפעם - לכבוד המלכה החדשה

תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. ח ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערוֹת רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. ט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ובהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערוֹת הראויות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערוֹתיה לטוב, בית הנשים. י לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. יא ובכל-יום יום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה. יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי בן ימלאו, ימי מרוקיהן: ששה חדשים, בשמן הפה וששה חדשים בבשמים, ובתמרוקי הנשים. יג ובה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ונתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. יד בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סרים המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. טו ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דוד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. יז וראה המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה, ומלכה תחת ושתי. יח ויעש

נסיון התנסויות במלך - מרדכי מציל את המצב

לא נעים להכיר - המן

הרייטונג של המן לולה בג'בו המלך. מרדכי מסרב להשתתפות להמן!

תרוץ נוח להפעלת תכנת מ'סול על היהודים

לא חטה לשכנע את המלך באימוץ הפיתרון הסופי

המלך משתה גדול, לכל-שריו ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה; ויתן משאת ביד המלך. ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. (ס) כא בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ות'רש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח ית, במלך אחשורוש. כב ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. כג ויבקש הדבר ומצא, ויתלו שניהם על-עץ; וכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. (ס)

הנשורה המרה עושה לה כנפיים - הלם בקרב יהודי הממלכה!

אסתר מתלדכת במצב - מרדכי דורט מאסתר להפעיל קשרים!

תגובת אסתר: הדבר כרוך בסכנת חיים!

תגובת מרדכי: עכשו או לעולם לא!

פרק ג

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו; וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כרעים ומשתתחים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. ג ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות המלך? ד ויהי, באמרם (כאמרם) אליו יום יום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. ה וירא המן--כי-אין מרדכי, כרע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. ו ויבו בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש--עם מרדכי. ז בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתים עשרה, למלך אחשורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר--הוא-חדש אדר. (ס) ח ויאמר המן, למלך אחשורוש--ישנו עם-אחד מפוז ומפחד בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיים שנות מבל-עם, ואת-דתי המלך אינם עשים, ולמלך אין-שונה, להניחם. ט אם-על-המלך טוב, יכתב לאבדם; ועשרת אלפים כפר-כסף, אשקול על-ידי עשי המלאכה, להביא, אל-גנזי המלך. י ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ויתנה, להמן בן-המדתא האגגי--צדר היהודים. יא ויאמר המלך להמן, הכסף נתן לך; והעם, לעשות בו כטוב בעיניך. יב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשורוש--המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם

ועם פלשונו: בשם המלך אחשורוש נכתב, ונחתם בטבעת המלך. יג ונשלחו ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיר להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר; ושללם, לבו. יד פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתים, ליום הזה. טו הרצים יצאו רחופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישובו לשותות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק ויעקה גדולה ומרה. ב ויבוא, עד לפני שער-המלך; כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ויכי ומספר; שק ואפר יצע לרבים. ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. ה ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לרעת מה-זה, ועל-מה-זה. ו ויצא התן, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. ז ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמדם, נתן לו--להראות את-אסתר ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ט ויבוא, התן; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי. י ותאמר אסתר להתן, ותצוהו אל-מרדכי. יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ירעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, ויהי; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. יב ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תנמי בנפשך, להמלט בית-המלך הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת פזאת, הגעת למלכות. טו ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. טז לך כנוס את-

אסתר מתג'סות - כולם צמים ומתפללים להצלחתה במשימה

אסתר ניצבת מול המלך - התמצא חן בעיניו

אחשוורוש טוב נשנה בקסמה - "עד חצי המלכות" אסתר מזמנה את המלך והמן למשתה

משאלתה של אסתר תבואו גם מחר...

המן זועם על מרדכי ומזמן עמוד תליה גבוה

כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום כן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי אבדתי. י ויעבה מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה חן, בעיניו; וישט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. ה ויאמר המלך--מהרו את-המן, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך וינתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ויבקשתי. ח אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומחר אעשה, כדבר המלך. ט ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-זע ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. י ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. יא ויספר להם המן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך.

הידעת?

זמנו התנכיים גבורים? יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש בגורים מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהצוררים התחפשו ליהודים כדי להנצל מעונש. בגורים אנו עוטים על פנינו מסיכות שלכאורה מסתירות את פנינו, אולם במובן מסויים, כיון שהאדם רגיל להקיף עצמו בהגנות, בהרגלים וב"פזזה" מסויימת, לכן דוקא מסכות הפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו, ללא חשש מתגובת הסובבים וללא חשש מתיג ומשיוך הנובע ממבט חיצוני

י ויאמר, המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך. יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח; וייטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. (ס)

פרק ו

א בלילה ההוא, נדרה שנת המלך; ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. ב וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ות'רש שני סריסי המלך--משמרי הסף: אשר בקשו לשלח ית, במלך אחשורוש. ג ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ד ויאמר המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך החיצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. ה ויאמרו נערי המלך, אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך, יבוא. ו ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. ז ויאמר המן, אל-המלך: איש אשר המלך חפץ ביקרו. ח יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו. ט ונתן הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרפיבהו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להמן, מהרו קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת, ועשה--כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך; אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. יא ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וירפיבהו ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל וחרפו ראש. יג ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. יד עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

המלך לא מצליח להרדם - ס'טור לפני השניה... האם לא ציפרתי את מרדכי על שהציל אותי?

המלך: ימה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו? המן מטוכנע שמדובר בו ומפריז בגיונו כבוד

פחות המלך: עשה כל זאת למרדכי היהודי!

המן מגיע לביתו מגויש ומיד נקרא למשתה

אסתר חופת
בפני המלך את
תכניות המן

המלך לא
מצליח להרע
ופוקד לתלות
את המן

סוף:
מרדכי יהודי
הוא הדוד של
המלכה

אסתר
מתננת למלך
טיבל את
הגזירה

פרק ז

« ויבא המלך והמן, לשותות עם-אסתר המלכה. » ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשחה היון-מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. » ותען אסתר המלכה, ותאמר-אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. » כי נמפרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמפרנו, החדשתי--כי אין הצד שנה, בניג המלך. (ס) ויאמר המלך אחשוורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן. » ותאמר אסתר--איש צד ואוב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. » והמלך קם בחמתו, ממשחה היון, אל-גנת הבית; והמן עמד, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. » והמלך שב מגנת הבית אל-בית משחה היון, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. » ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך, גם-הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. » ויתלו את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. (ס)

המלך מאפטר
למרדכי ואת
להוציא פקודות
חדשות

"ליהודים היתה
אורה ושמחה..."

"ונהפוך הוא" -
במקום השמדת
היהודים...
מלחמת נצחון
ליהודים!

פרק ח

« ביום ההוא, נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צדד היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. » ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. (ס) » ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני הגליו; ותבך ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. » וישט המלך לאסתר, את שרבוט הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. » ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. » כי איככה אוכל וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.

(ס) ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודיים (ב'יהודים). » ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך; כי-כתב אשר-כתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. » ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, וכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם בלשנו; ואל-היהודים--ככתבם, וכלשונם. » וכתב, בשם המלך אחשוורוש, וחתום, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרקש, האחשדרפנים--בני הרמכים. » אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר ועיר להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבו. » ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר. » פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. » הרצים רכבי הרקש, האחשדרפנים, יצאו מבבלים ודחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. (ס) » ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בויג וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. » ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקר. » ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ורתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משחה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

עשרת בני המן
הולכים בדרכי
אבהם...
לתל'ה

אסתר מבגדת
ד' הארכה
למלחמה

הבעת חג
שמחה ושמחה
לדורות

פרק ט

« ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ורתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלש בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם. » נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחשוורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. » וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי עליהם. »

כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הולך וגדול. » ויכו היהודים בכל-איביהם, מפת-חרב והרג ואבדן; ועשו בשנאייהם, פרצונם. » ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות, (ר) איש. (ס)

פרשנדתא (ס) ואת (ר)
דלפון, (ס) ואת (ר)
אספתא. (ס) ואת (ר)
פורתא (ס) ואת (ר)
אדליא, (ס) ואת (ר)
ארידתא. (ס) ואת (ר)
פרמשתא (ס) ואת (ר)
אריסי, (ס) ואת (ר)
ארידי (ס) ואת (ר)
ויתא. (ס) עשרת (ר)

בני המן בן-המדתא, צדד היהודים--הרגו; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. » ביום ההוא, בא מספר ההרגים בשושן הבירה--לפני המלך. » ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן--בשאר מדינות המלך, מה עשו; ומה-שאלתך ונתת לך, ומה-בקשתך עוד ותעש. » ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן, לעשות כדת היום; ואת עשרת בני-המן, יתלו על-העץ. » ויאמר המלך להעשות כן, ונתנת דת בשושן; ואת עשרת בני-המן, תלו. » ויקהלו היהודיים (היהודים) אשר בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר, והרגו בשושן, שלש מאות איש; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. » ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונוח מאיביהם, והרוג בשנאייהם, חמשה ושבעים אלף; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. » ביום-שלושה עשר, לחדש אדר; ונוח, בארבעה עשר בו, ועשה אתו, יום משחה ושמחה. » והיהודיים (היהודים) אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר בו; ונוח, בחמשה עשר בו, ועשה אתו, יום משחה ושמחה. » על-כן היהודים הפרושים (הפרושים), הישבים בערי הפרזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ושמחה ויום טוב; ומשלח מנות, איש לרעהו. » ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אחשוורוש--הקרובים, והרחוקים. » לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-חמשה עשר בו; בכל-שנה, ושנה. » כי-מי, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משחה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו,

פרסום חג
בתפוצה רחבה

סוף טוב
הכל טוב...

ומתנות לאבנים. » וקבל היהודים, את אשר-החלו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי אליהם. » כי המן בן-המדתא האגגי, צדד כל-היהודים--חשב על-היהודים, לאבדם; והפל פור הוא הגורל, להמם ולאבדם. » ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו; ותלו אתו ואת-בניו, על-העץ. » על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת; ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם. » כי קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הגלוים עליהם, ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה, ככתבם וכזמנם: בכל-שנה, ושנה. » והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם, לא-יסוף מזרעם. (ס) » ויכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף; לקים, את אגרת הפרים הזאת--השנית. » וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחשוורוש; דברי שלום, ואמת. » לקים את-ימי הפורים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם. » ומאמר אסתר--קים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר. (ס)

פרק י

« וישם המלך אחשרש (אחשוורוש) מס על-הארץ, ואיי תים. » וכל-מעשה תקפו, וגבורתו, ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא-הם כתיובים, על-ספר דברי הימים, למלכי מדי ופרס. » כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשוורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו--דדש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו. (ש)

הברכה שלאחר המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם הרב את ריבנו, והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, הא-ל המושיע

<p>277 שליחים מחזקים זהות יהודית ציונית בקהילות ישראל ברחבי בעולם</p>	<p>845 נשים מסורבות גט ועגונות שוחררו ע"י הרשת, המפעילה טוענות רבניות, עורכות דין ועובדות סוציאליות בארבע שלוחות הפרוסות ברחבי הארץ</p>	<p>362 חיילים וחיילות בגורי הישיבות והמדרשות המשיכו לפיקוד ומשרתים כעת כקצינים בצה"ל</p>	<p>400,000 משתתפים מדי שנה בפעילות זהות יהודית ישראלית סביב מעגל השנה ומעגל החיים</p>
<p>3,500 תלמידים ב-6 תיכונים לומדים להיות מנהיגי דור העתיד</p>	<p>212 תלמידים הוסמכו לרבנות כדי להיות מנהיגים רוחניים רלוונטים ומכילים</p>	<p>בית המדרש לנשים הגדול בעולם להעצמת נשים למנהיגות יהודית</p>	<p>7,000 מנהיגים ואקדמאים נוצרים מכל רחבי העולם מגיעים ארצה מדי שנה להכיר את ישראל מבפנים ולהיאבק בSBS</p>
<p>345 משלחות חינוכיות יוצאות מדי שנה לקהילות קטנות בעולם שאינן זוכות לשליחים קבועים מישראל</p>	<p>182 אנשים התגיירו דרך מכון הגיור של הרשת אשתקד</p>	<p>התוכנית היחידה לבוגרי תיכון מחו"ל בעלי צרכים מיוחדים</p>	

צדה מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

<p>חתונה יהודית מעל ל-120,000 חתנים וכלות שאינם דתיים בחרו בטקס נישואין הלכתי משמעותי במקום טקס אזרחי.</p>	<p>שורשים מעל 60,000 עולים הוכיחו את יהדותם ובזכות זה שמרו על זהותם היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות.</p>	<p>חגים מעל 185,000 משתתפים חוגגים עמנו במנייני תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת.</p>
<p>הנהגה רבנית קשובה מועצת רבני צהר היא פורום מרכזי לדין בנושאים מהותיים. החלטות המועצה משפיעות על עיצוב יחסי דת מדינה וחברה בישראל.</p>	<p>בר מצווה ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות.</p>	<p>בת מצווה חדש! סדרת מפגשים אישיים וחוייתים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות.</p>
<p>כשרות מערך כשרות בפריסה ארצית למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל</p>	<p>פדיון הבן עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר.</p>	<p>הסכמאהבה הסכם קדם נישואין למניעת עגינות שמבוסס על ערכי שיון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית.</p>
<p>צהר לאבלים רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת ההלוויה, במהלכה ובתקופה שאחריה. תומכים. מסייעים. ומלווים.</p>	<p>מתנדבים למעלה מ-1,100 מתנדבים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל.</p>	
<p>מרכז האתיקה קידום התנהגות אתית-יהודית ציבורית ופרטית ברוח תורת ישראל.</p>		